

rólly-Meizler Károly, Abonyi Ferenc, Budinszky László, Koltai József, Gosztonyi Sándor, Vajna Gábor, Zsámboki Pál, Szögi Géza, Hadla Róbert, Sütő Gyula, Gaál Csaba és Csia Sándor.

Azoknak a négyesemlékzi kihallgatásoknál során, amelyeket Szálasi az Andrássy-úti nyilasházban tartott, Eitner Sándor, a nyilas-mozgalom egyik legrégibb tagja és Rapesányi László képviselők jelentették ki, hogy semmiképpen sem tartják alkalmasnak Szálasi a párt vezetésére és ezért kilépnek a pártból. A Magyarországi szerint Matolcsyék kilépése még nem elintézt dolog, de szinte biztosra vehető. A lap azt írja, hogy Matolcsyék egyelőre taktikáznak és majd odaesatlakoznak, ahová a legcélszerűsabbnak látják. Összegezve tehát az eddigieket, a pártból ezideig a következők léptek ki önszántukból, vagy kizárás útján: Ruszka Jenő és Hubay Kálmán pártvezető helyettesek, Tanoss Dezső pártvezető-ségi tag, gróf Széchenyi Lajos, Eitner Sándor, Rapesányi László, Mokcsay Dezső, Andréka Ödön, Krancz Rajmund és Keck Antal. A harminnégy képviselőből tehát hét már nem tagja a nyilas pártnak, a megmaradó 23-ból is egyelőre csak 14 biztosította Szálasi ragaszkodását, a többi képviselő még nem adott határozott választ.

Hogy mennyire alapjaiban bomlott meg a nyilas párt, bár részben csak pusztán kieséses emberi sérülések miatt, misem mutatja jobban, mint Gruber Lajos esete. Gruber, aki feltétlen személyes híve volt Szálasinak, amint ismeretes, nemrégiben szabadult ki a Csillagbörtönből egyéves fogság után, Gruber testvér rendkívül zokon vette, hogy Szálasi nem utazott le eléje Szegedre fogadására, holott annak idején Málnási Ödönt, a nyilas-mozgalom „ideológusát” szíve a börtön kapujában tárt karokkal fogadta. Gruber emiatt most szintén élesen szemben áll Szálasival.

Az ellentétek fokozásához, mint hírlik, hozzájárult az is, hogy Szálasi az annyira óhajtott, de egyre távolabbi álmoként tűnő úgynevezett nyilasegységet egy olyan előkelő személyiség vezetésével akarta megvalósítani, akinek személye ellen még a legbensőbb Szálasi-hívek sem viseltettek bizalommal. Ennek a magas születési személyiségnek bekapcsolási terve nemhogy megte-mertette volna az egységet, de még jobban széttagolta az amúgy is szétszilált, alapjaiban megbomlott pártot.

Havi járadékot ítélt meg a törvényszék egy halálos járdaszerencsétlenség miatt

A benemszórt járda miatt felelősséggel tartozik a háztulajdonos

(A Délmagyarország munkatársától) Érdekes kártérítési perben hozott ítéletet a szegedi törvényszék. A kártérítési per kapcsolatban áll azzal a halálos szerencsétlenséggel, amely tavaly télen játszódott le egészen rendkívüli körülmények között a Dugonics-utcában, 1940 december 15-én reggel munkába indult lakásáról Schwarcz Mór asztalosmester. Alig tett néhány lépést a Dugonics-utcában, amikor az 1-es számú ház előtt a sikos, jeges gyalogjárón megesuszott és olyan szerencsétlenül esett el, hogy rendkívüli belső sérülést szenvedett. Az asztalosmester rosszul lett, haladék nélkül szanatóriumba szállították, de hiába volt minden gyors beavatkozás, azonnali műtét, segíteni nem lehetett rajta és három nappal később meghalt. Az orvosszakértők, majd az Igazságügyi Orvosi Tanács megállapította, hogy az esés következtében az asztalosmester hasnyálmirigye olyan fokú sérülést szenvedett, hogy a halál hasnyálmirigy zsírszövetelhalás miatt következett be.

A halálos szerencsétlenség miatt kétirányú eljárás indult meg. Bűnvádi uton felelősségre vonták elsősorban annak a háznak a házmesterét, amely előtt a szerencsétlenség történt. A törvényszék Rónay-tanácsa a közelmúlt napokban hirdetett ítéletet az ügyben. Gondatlanság miatt bűnösnek mondotta ki a házmestert és egyhónapi fogházra ítélte, az ítélet végrehajtását felfüggesztette.

Ugyanakkor az asztalosmester özvegye kártérítési pert indított a ház-

tulajdonosa, dr. Boros József ellen és elsősorban kérte a 600 pengő kártérítést, ezenkívül havi járadék megítélését. A kereset hivatkozott arra, hogy a szerencsétlenül járt asztalosmester legutóbbi havi jövedelme 200 pengő körül volt, az özvegyet tehát havi 100 pengő járadék illeti meg. Hivatkozott a kereset arra, hogy a szerencsétlenséget kétségtelenül a felnemszórt járda okozta, amely veszélyessé tette a közlekedést, emellett a jogszabályok szerint a szükséges elővigyázati intézkedések elmulasztásából származó károkért a háztulajdonos felelős.

A kártérítési kereset ügyében többször tartott tárgyalást a szegedi törvényszék dr. Jancsó Károly törvényszéki bírójával, aki előtt a felperes özvegyet dr. Balassa Jenő, az alperes dr. Boros Józsefet dr. Jézernitzky Ákos képviselte. A törvényszék lefolytatta a bizonyítást, ismértette az orvosszakértők megállapításait, majd a felek képviselői adták elő álláspontjukat. A törvényszék ezután ítéletet hirdetett, amelyben helyt adott a keresetnek, megítélte az özvegy részére az orvosi és temetési költségeket és ezenfelül a háztulajdonost havi 100 pengő járadék megfizetésére kötelezte. Kimondja az ítélet, hogy a felnemszórt járda miatt gondatlansággal a háztulajdonos felelősséggel tartozik. Az ítélet ellen a háztulajdonos képviselője fellebbezéssel él, úgyhogy második fokon az ítéletábra mond ítéletet a halálos szerencsétlenség ügyében.

Műteremlátogatás Gábor Jenő festőművésznél

(A Délmagyarország munkatársától) A Zárda-utca modern bérházában lakik Gábor Jenő, a Pécsről Szegedre került festőművész. Egy éve él már Szegeden és festői működése mellett, a Baros Gábor gyakorló gimnázium rajztanára. A festő modern lakásában csodálatos látvány fogadja az érkezőt. A szobáknak pár négyzetméternyi területe, a falakon függő nagyméretű képek hatására kitágulnak és nem érezzük a kis 3 szobás lakásban a ma interiőrjének kalitkászerű levegőtlenességét. Minden oldalon tág horizontok tárulnak elénk, amelyeknek érdekes, színes messzeségét nyüzsgő, mozgó, élő alakok népesítik be. Egy helyütt atlétatermetű férfiak küzdenek, tornáznak, versengnek. Feszülnek az inak, dagadnak az izmok. Máshol fáradt munkások tértek déli pihenésre. A félnapos mun-

kától ernyedten heverészve gyűjtik az erőt. Hatalmas izmu férfiak, do-logra formált kezek, csontos, ínas láb-bak pihennek a déli napsütésben. Emitt egy kubikos feszül talicskájának, amott két utcai énekes dalolja, a rég megunt monoton melódiát. Egy pierot busan támaszkodik gitárjára, cirkuszi akrobaták gyakorolnak, vásárosok rakodnak, egy-egy nagy karakterkészséggel festett arc, táncoló akt körös-körül. Egész falat borító vásznon építkezés folyik. Elöl a mérnök, a vállalkozó, a megrendelő, az előmunkás tart megbeszélést, hátrább már javában folyik a munka. Asszonyok követ, maltert hordanak, a kö-mivesek dolgoznak. Szinte halljuk az építkezés zaját.

A SZEGEDI MŰVÉSZETI ÉLET

ismeretében elmondhatjuk, hogy Gábor Jenő festészete kellemesen meglepő, nagyvonalúan tővárosi. Egy munkáselet delelőjének eredménye. Amikor megsejleljük a lakásban levőkön kívül a rengeteg raktározott képet, vázlatot, rajzot, áttekinthetővé válik a művész életének sok vívódása, keresése, kísérletezése. Minden időnek megvan az eredménye, ami mégsem jelent a folyton jobbat alkotni akaró művésznél megnyugvást, megállást. Az akadémikus naturalizmusnak épp úgy nyomát találjuk, mint a huszas évek forrongó izmus zavarának. Hol a tónusok variálása, árnyék és fények játéka, hol a vonal dinamikája, vagy a szín harmonizálása ragadja magával fantáziáját. Minden idő kísérletének komoly értéket ad fölényes rajztudása és disztigvált ízlése. Egyformán részese a vajdó európai művészet min-

den kísérletének, de tulzásokba sosem ragadtatja magát. A céltalan handabandázó s a hatáskos félrevezető sarlatánságtól — még kubisztikus próbálkozásainál is — távol tartja jó alapon épült tudása.

Az a többé-kevésbé leszűrt és kiegyensúlyozott művészi felfogás, ami utóbbi éveinek termését nemes harmoniába hangolja: a formaszereteten és klasszikus kompozíció egységen épült eszmei tartalom. Műveinek vezérmotívuma, a monumentálisra törekvő konstrukció, a mozgás és forma kihangsúlyozása, amit a színek atmoszférius hangolásával komponál. Nagyméretű képeinek zömét a munkás életéből keresett témák alkotják. Alakjai dolgoznak, szomorkodnak, gondolkodnak, örülnek. Művészi attitűdjén a munka öröme és mozgalmassága tükrözik. Finoman érző művészi látátlásán a nyomorúságban, a dohos lakásban, az élet sok meg nem oldott problémájában görnyedő, de a munkában mindig vigaszt lelő munkásnép lelki világához jutunk közel. Témái nem propaganda-izűek, bár annak is tekinthetők, mert minden egyes képe, költeménye az erőnek, egészségnek s a termelő munka felbecsülésének. Parasztjai, munkásai, nem a nyomor torz figurái, hanem izmosak egészségesek, öntudatosak. Földművelőin érezzük a termő föld tiszteletét, vízholdói nem esetlen mozgású páriák, hanem ösztönös életű, ritmikus mozgású erős magyar parasztalányok. Az élet árnyékos oldalán is érzékeli a fényt, a művészi szepet s műveinek meggyőző hatásában a lehagolónál is megtaláljuk a felemelést.

MŰVÉSZETE KORSZERŐ

Nem azért, mert témáiban szociális problémákat keres, de mert festésében megfelel az izlésnek és követelménynek, ami korunk művészetének biztos alapon álló fejlődésre képes megjelenítést ad. Festészete nem mentes hatásoktól, amiknek eredőjét nem egyes festők stílusában kell keresnünk, hanem magában a kor szellemében. Az a tény, hogy egyes művein az olasz novecento égharcosainak művészi szemléletét figyelhetjük meg, nem jelenti, hogy epigonja ezeknek, de bizonyítja, hogy a művészeti kultúrák európai hullámai, a humanizmus mély gyökereiből táplálkoznak, nemzelünk művészeit is magukkal ragadják. Az új klasszicizmus nagyvonalu egyszerűsége az, ami Gábor Jenő mozgalmi kompozícióinak nyugodt egységet ad, amikor alakjai szinte barokkosan kontrastált tömegekben élnek-mozognak.

Nem csupán a látható felületet festi, de a dinamikus tagolt felszín alatt érződik a szív lüktetése, a gondolkodásra kész agy, az emberi élet! Az életjelenséget oly szerencsésen komponálja az architektúrába, hogy az utóbbi, a figyelmet nyugtató zenéi akkordnak tűnik, ami szabadjára enged a melódiát.

Gábor Jenő kortársa azoknak, kik ma hazánk festészetének derékhatát jelentik. Elmondhatjuk azt is róla, hogy felkészültsége, művészi elaszticitása méltó hozzájárul. Gábor Jenő műveivel egy egész délután töltöttünk el, abban a reményben távoztunk, hogy a művész rövidesen a nyilvánosság elé lép visszavonultságából, hogy bemutassa Szeged közönségének kitűnő művészetét.

Temesváry József

Szeged sz. kir. város közellátási hivatala.

118—942. K. é. szám

Zsirkiosztás!

F. évi március hó 1-től 10-ig terjedő időre esedékes zsíradag kiadása a 16-os számú szelvényre történik személyenként 20 dkg. zsír, vagy 25 dkg. olvasztani való bört-nélküli szalonna.

POLGÁRMESTER.

Fájdalomtól megtörve, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk mindenkivel, aki szerette, hogy

Vincze Lipótné

drága jó Feleségem, Anyánk és Testvérünk e hó 26-án visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Gyászolják: férje, gyermekei: Imre (San Francisco), István, Zsófi és Pál, menyje: Gombos Erzsébet, veje: Pósa József, testvérei: özv. Vágó Vilmosné, Hirschfeld Lipótné és özv. Grossmann Adolfné. Gyászolják még: sógorai, sógornői és unokatestvérei családjaikkal.

Temetése vasárnap délelőtt fél 11-kor a cinteremből.

Soha el nem felejtünk egyetlen drága Blandikánk.

Részvételátogatások mellőzését kérjük.